

עפ"ת 69387/05/23 - איאד חסן ע"י נגד מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 69387-05-23 חסן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 42210509289

בפני	כב' השופט עמית י' צלקובניק
מערער	איאד חסן ע"י ב"כ עוה"ד עבד מסארווה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נעמי לוינוב

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (מ' כהן) בתתע 7228-12-22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 7.5.23 להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום 4.5.23 בו הורשע בעבירות של נהיגת רכב ללא רישיון רכב בתוקף לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961, וללא כיסוי ביטוחי לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970.

מדובר בנהיגת רכב משא ביום 28.9.22 כאשר רישיון הרכב פקע ביום 30.5.20.

בית משפט קמא הטיל על המערער 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה, פסילה על תנאי וקנס בסך של 3000 ₪. צוין כי למערער עבר מכביד.

עוד יש להוסיף כי לדיון ביום 4.5.23 קדמו שני דיונים בבית המשפט קמא, בהם נדחה הדיון פעם אחר פעם, בשל בקשות בא כוח המערער, ובתיאום עמו. בדיון ביום 8.3.23 נדחה הדיון ליום 4.5.23 וצוין כי "**התייצבות הנאשם/ת חובה אחרת בית המשפט רשאי לשפוט בהעדר או להוציא צו הבאה**".

בבקשה שהוגשה לביטול פסק הדין נטען על ידי בא כוח המערער כי עקב שגגה ברישום מועד הדיון ביומן 4.6- במקום 4.5- לא התייצב עורך הדין לדיון, וכי אין למנוע מהמערער אפשרות להציג טענותיו.

בהחלטה שניתנה בו ביום דחה בית משפט קמא את הבקשה וצוין כי טעות אינה מהווה "עילה לבטול גזר דין", ולא עלתה כל טענה ממנה עולה חשש לעיוות דין.

ב"כ המערער הגיש "בקשה חוזרת", לביטול פסק הדין שבה נטען כי הרישיון לא חודש בשל אילוצי הקורונה, וכי ניתנה הארכה לחידוש רישיון הרכב על פי צו התעבורה (הארכת תקופת תוקף רישיון רכב) תש"ף-2020 (להלן - **צו התעבורה**); נטען בנוסף, כי העונש מחמיר והמערער העובד כנהג משאית אינו יכול לעבוד לפרנסת המשפחה.

בהחלטה נוספת שניתנה ביום 14.5.23 (על ידי סגן הנשיא ט' פרי) נקבע כי אין בנימוקי הבקשה משום עילה המצדיקה

התערבות בהחלטה שניתנה ביום 7.5.23; כי המערער נהג ברכב בחודש ספטמבר 22, לאחר תום הגבלות הקורונה, לא הוצגו כל טענת הגנה, והעבר מכביד.

בהודעת הערעור ובדין בפני, חזר בא כוח המערער ושטח את הטענות שעלו על ידו בבית משפט קמא; נטען כי אין לפקוד לחובת המערער את טעותו של בא כוחו, שהיא טעות נדירה שאינה מאפיינת את התנהלות עורך הדין, וכי היה מקום לכפות הופעת המערער בפני בית המשפט בצו הבאה ולא בדרך של שפיטה בהיעדר; כי תוקפם של רישיונות הרכב הוארך על פי צו התעבורה לעיל, וכי המחדל הוסר לאחר קבלת הדוח; בנוסף נטען כי העונש מכביד.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

טענות בדבר "טעות משרדית" שבעטיה לא מתייצב בא כוחו של נאשם לדין, עולות כפורחות לאחרונה, בבקשות שונות העולות בפניי; בטענות מעין אלה שמשמען מחדל רשלני של עורך הדין להקפיד על מועד התייצבותו לדין - ואין נפקא כי מדובר בבלבול ברישום המועד - אין כדי להסיר אחריות מכתפי הנאשם המוזמן לדין; ואוסיף כי המערער דנא לא התייצב לדין חרף הוראה מפורשת ומודגשת כי הוא עשוי להידון בהיעדרו, וטענת בא כוח המערער בפניי כי לא "נהוג" להתחשב בהוראה זו - שתכליתה להעמיד את הנאשם על אפשרות שפיטתו שלא בפניו - אינה יכולה להתקבל. באשר לטרוניה בעניין אי הוצאת צו הבאה הרי שזו מסורה לשיקול דעת בית משפט, וברי כי הוצאת הצו, תוך בזבז משאבים, ושעה שאין כוונה להורות על מאסר, אינה עולה בקנה אחד עם תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, העוסק בסדרי דין מיוחדים בעבירות קלות, כמו זו שבפנינו.

המערער אינו חולק למעשה על כך שנהג לא רישיון נהיגה תקף בתקופה שיוחסה לו, ויש לדחות את הטענה בדבר חלותו של צו התעבורה העוסק בהארכת תקופת תוקף רישיון הרכב במועדים שונים שאינם רלוונטיים למועד פקיעת רישיון הרכב ביום 30.5.20, והמערער לא טרח לחדש את רישיון הרכב עד סוף ספטמבר 22.

כפי שצוין על ידי בית משפט קמא, למערער עבר מכביד הכולל 57 הרשעות תעבורה בעבירות שונות, מהן חמורות, ודי אם אציין כי בחודש מרס 21 נמצא המערער נוהג ברכבו לא רישיון רכב תקף, על אף שנתפס בעבירה שבפנינו, ובשנת 2019 נהג ברכב לא תקין.

המערער נהג ברכב משא ללא רישיון רכב תקף וללא כיסוי ביטוחי, באופן העלול להוות סיכון בטיחותי וכלכלי למשתמשים בדרך, ולמערער עצמו. התעלמות לאורך זמן של המערער מהצורך לנהוג עם רישיון רכב תקף ברכב כבד, וללא ביטוח, על רקע עברו של המערער, מחייבת ענישה מתאימה ומרתיעה, והנסיבות האישיות נדחות. בנסיבות אלה לא ראיתי מקום להתערב בעונש שהוטל שאין בו כל חומרה קיצונית.

הערעור נדחה.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה עד יום 17.7.23 במזכירות בית המשפט לתעבורה.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ג, 08 יולי 2023, בהעדר הצדדים.